

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 21. ožujak

2018. [\[Multimedia\]](#)

Misa – IV. euharistijska molitva. Pričest.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas je prvi dan proljeća: sretno vam proljeće! Ali što se događa u proljeće? Niču biljke, stabla cvjetaju. Postavit ću vam nekoliko pitanja. Mogu li stablo ili biljka dobro cvjetati ako su bolesni? Ne! Mogu li stablo i biljka koje ne zalije kiša ili koje se umjetno ne zalijeva dobro cvjetati? Ne. Mogu li stablo i biljka kojima sam sasjekao korijen ili koji nemaju korijena dobro cvjetati? Ne. A može li se cvjetati bez korijenâ? Ne! I to je poruka: kršćanski život mora biti život koji mora cvasti u djelima ljubavi, u činjenju dobra. Ali ako ti nemaš korijene, nećeš moći cvasti, a tko je taj korijen? To je Isus! Ako nisi s Isusom, tamo, u korijenu, nećeš cvasti. Ako ne zalijevaš svoj život molitvom i sakramentima, hoćete li imati kršćansko cvijeće? Ne! Zato što molitva i sakramenti zalijevaju korijene i naš život cvate. Želim vam da ovo proljeće bude za vas rascvalo proljeće, kao što će biti rascvjetan Uskrs. Da to bude proljeće procvalo dobrim djelima, krepostima, činjenja dobrih djela drugima. Upamtite ovo, ovo je vrlo lijep stih iz moje domovine: "Cvjetovi stablu dolaze od onoga što je pod zemljom". Nikada ne sjeći korijene s Isusom.

Nastavimo sada s katehezama o svetoj misi. Slavljenje mise, čije različite dijelove predstavljamo, usmjereno je prema pričesti, to jest prema sjedinjenju s Isusom. To je sakramentalna pričest, a ne duhovna pričest koju ti možeš primiti u svome domu govoreći: "Isus, želim te duhovno primiti". Ne, to je sakramentalna pričest, s Kristovom tijelom i krvlju. Slavimo euharistiju zato da se hranimo Kristom, koji nam daje samoga sebe bilo u Riječi bilo u Oltarskom sakramentu, kako bi nas suobličio sebi. To kaže sam Gospodin: "Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu" (Iv 6, 56). Naime, Isusova gesta kojom je dao svojim učenicima svoje Tijelo i Krv na Posljednjoj večeri nastavlja se i danas po službi svećenika i đakona, redovnih služiteljâ za dijeljenje braći Kruha života i Kaleža spasenja.

Na misi, nakon što je razlomio posvećeni kruh, to jest Isusovo tijelo, svećenik ga pokazuje vjernicima, pozivajući ih da sudjeluju na euharistijskoj gozbi. Poznate su nam riječi koje odzvanjaju

sa svetog oltara: "Evo Jaganjca Božjeg, evo onoga koji oduzima grijehe svijeta. Blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu". Nadahnut ulomkom iz Knjige Otkrivenja – "Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu!" (Otk 19, 9): kaže se "svadba" jer je Isus zaručnik Crkve – taj poziv nas poziva iskusiti duboko jedinstvo s Kristom, izvorom radosti i svetosti. To je poziv koji raduje i ujedno potiče na ispit savjesti u svjetlu vjere. Ako s jedne strane, naime, vidimo koliko smo daleko od Kristove svetosti, s druge vjerujemo da se njegova Krv "prolijeva za otpuštenje grijeha". Svima nam je na krštenju dano oprosteno i svima nam je oprošteno ili će nam biti oprošteno svaki put kad pristupimo sakramentu pokore. I ne zaboravite. Isus oprašta uvijek. Isus se ne umara opraštati. Mi smo ti koji se umaraju opraštati. Upravo razmišljajući o spasenjskoj vrijednosti te Krvi, sveti Ambrozije kliče: "Ja koji uvijek griješim, moram uvijek imati spreman lijek" (De sacramentis, 4, 28: PL 16, 446A). U toj vjeri i mi upravljamo svoj pogled prema Jaganjcu Božjem koji oduzima grijehe svijeta i molimo ga: "Gospodine, nisam dostojan da uniđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja." To govorimo na svakoj misi.

Iako smo mi ti koji u procesiji idemo pričestiti se, idemo prema oltaru u procesiji da se pričestimo, zapravo je Krist taj koji ide nama ususret da nas sjedini sa sobom. Događa se susret s Isusom! Hraniti se euharistijom znači pustiti da budemo pretvoreni u ono što primamo. To nam pomaže shvatiti sveti Augustin kad pripovijeda o svjetlu koje prima kad čuje od Krista ove riječi: "Ja sam hrana jakih: rasti pa ćeš me jesti. I nećeš ti mene pretvarati u sebe kao hranu svoga tijela, nego ćeš se ti promijeniti u mene" (Ispovijesti VII, 10, 16: PL 32, 742). Svaki put kad pristupamo pričesti postajemo sve više slični Isusu, više se preobražavamo u Isusa. Kao što su kruh i vino pretvoreni u Gospodinovo Tijelo i Krv, tako i oni koji ih primaju s vjerom bivaju pretvoreni u živu euharistiju. Svećeniku koji ti, dijeleći euharistiju, kaže: "Tijelo Kristovo", ti odgovaraš: "Amen", odnosno prepoznaješ zahvalnost i zadaću koju uključuje postajanje Kristovim tijelom. Jer kad primaš euharistiju postaješ Kristovo tijelo. Lijepo je to; veoma lijepo. Dok nas sjedinjuje s Kristom, snažno nas odvajajući od naših egoizama, pričest nas otvara i sjedinjuje sa svima onima koji su jedno u Njemu. Eto čuda pričesti: postajemo ono što primamo.

Crkva živo želi da i vjernici prime Gospodinovu tijelo s hostijama posvećenim u toj istoj misi, a znak euharistijske gozbe se izražava većom puninom ako se sveta pričest prima pod obje prilike, iako znamo da katoličko učenje uči da se cijelog Krista prima i samo pod jednom prilikom (usp. Opća uredba Rimskog misala, 85; 281-282). Prema crkvenoj praksi, vjernik u pravilu pristupa euharistiji u procesiji, kao što smo rekli, i pobožno se pričešćuje u stojećem stavu, odnosno klečeći, kako su to utvrdile biskupske konferencije, primajući sakrament na usta ili, gdje je to dopušteno, na ruku, kako mu je draže (usp. OURM, 160-161). Nakon pričesti, čuvanju primljenog dara u srcu pomaže nam šutnja, molitva u tišini. Produžiti malo taj trenutak šutnje, razgovarajući s Isusom u srcu od velike nam je pomoći, kao što pjevanje nekog psalma ili hvalbene pjesme (usp. OURB, 88) pomaže biti s Gospodinom.

Euharistijsko bogoslužje se zaključuje popričesnom molitvom. U njoj se svećenik, u ime sviju, obraća Bogu da mu zahvali što nas je učinio svojim sustolnicima i moli da ono što smo primili

preobrazi naš život. Euharistija nas čini snažnima kako bismo dali plodove dobrih dijela da živimo kao kršćani. Znakovita je današnja molitva, u kojoj molimo Gospodina da "nam primljena otajstva budu nebeski lijek spasenja, da nam srce očiste od zlih navika i trajno nas brane i štite" (Rimski misal, srijeda petog tjedna korizme). Pristupajmo euharistiji: primanje Isusa koji nas preobražava u Njega, čini nas snažnijima. Tako je dobar i tako velik Gospodin!

Najava putovanja u Dublin u prigodi Svjetskog susreta obitelji

U prigodi idućeg Svjetskog susreta obitelji kanim posjetiti Dublin 25. i 26. kolovoza ove godine. Već sada zahvaljujem građanskim vlastima, biskupima, dublinskom biskupu i svima onima koji surađuju u pripremi ovog putovanja. Hvala!
